

1529 avito imperio retento, in gratiam rediret, summopere optabat; nihilque Senatu inconsulto aggredi poterat. Marco Antonio Venerio significavit, cupere se legatum ad Cæsarem mittere, ut illius animum leniret, bellicumque apparatus, quo se petatum iri fama ferebatur, remoraretur: id in primis illum decere, quod Cæsaris beneficiarius, ejusque vicem obtinens in Insubribus esset: eadem ab illius oratore Senatui significata. Neque impellere, neque adhortari Sfortiam placuit: quid sibi magis conducere videretur, id efficeret, permissum; adjectum, certo sibi Senatum suadere; nisi se conscio, & consiliorum particeps, cum Imperatore pacem non confecturum. Negotium illud Caracciolo Protonotario, & Garziæ e Padilia a Cæsare datum erat; qui cum sæpius Sfortiam adiissent, ut Ticinum, atque Alexandriam Cæsari traderet, hortabantur. Renuit Sfortia; neque se hujusmodi postulatis unquam adfensurum constanter affirmavit: eoque responso per oratorem Senatui communicato, ut firmioribus subsidiis urbes firmarentur; bellicæ machinæ mitterentur; pecunia suppeditaretur, petebat. Urbinati Imperatori datæ literæ, quibus Sfortiæ opem ferri, ac veluti de Reipublicæ urbibus ageretur, quæcumque ad eas conservandas opportuna forent, subministraret, jubebatur. Decem præterea aureorum millia Senatus decreto Sfortiæ legatis numerata sunt. Ferrariensis quoque Dux in ancipiti versabatur, ob Regium, ac Mutinam, ad quas uti Pontificiæ ditioris urbes superiores Pontifices, & Clemens ipse adspiraverat. Itaque his Marco Antonio Venerio significatis, nihil, ut hostes arceret, omisurum, disertis verbis, Senatui nunciaret, petiit; præterea sibi a Republica duodecim instructa minora navigia, quibus Padum, ripasque hinc inde tueri posset, darentur. Clodiæ magistratui, ut quamprimum instructa ad Ducem mitteret, præceptum: insuper illius animus in libertatem, ac dignitatem Italicam egregius commendatus: summa inter illum, ac Mediolani Ducem benevolentia, arctaque animorum, & virium conjunctione opus esse: Rempublicam utriusque accessuram; periculis minime cedendum, non abjiciendos animos, sed potius assumendas vires, atque in mutuam defensionem acuendas. Si Cæsar, justis, honestisque pacis conditionibus rejectis, armis laceggeret, & in nostram perniciem hoc quid-

*Caracciolo
& Garziæ
e Padilia
provincia
de Sfortia-
nis rebus cō-
ponendis a
Cæsare de-
mandata,
& eorum pe-
titiones.*

*Mandata
Senatus ad
Urbinatem,
ut Sfortiā
juvet.*